

కర్మ భక్తి, జ్ఞానముల సమన్వయంతో
నిగూఢ యోగ రహస్యాలతో
మనస్తత్వ విశేషాలతో
కూడిన అపూర్వ గ్రంథము

మోక్షానందస్వామి యొక్క

“ అమృతమార్గము ”

వెల 2-75

1. జననీ అద్వైత ఆశ్రమం

తిమ్మాపూర్ వయా మోర్తాడ్-503 225

2. శ్రీ సరస్వతి బుక్ డిపో

శైల్ రోడ్, వర్లి, బొంబాయి - 13

రచన ప్రసింగర్స్, ఆర్కూర్

మృత్యు రహస్యము

(ఉయ్యాల పాటలో కథోపనిషత్తు)

784
MUK

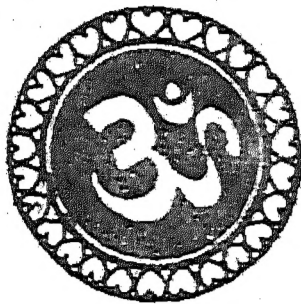
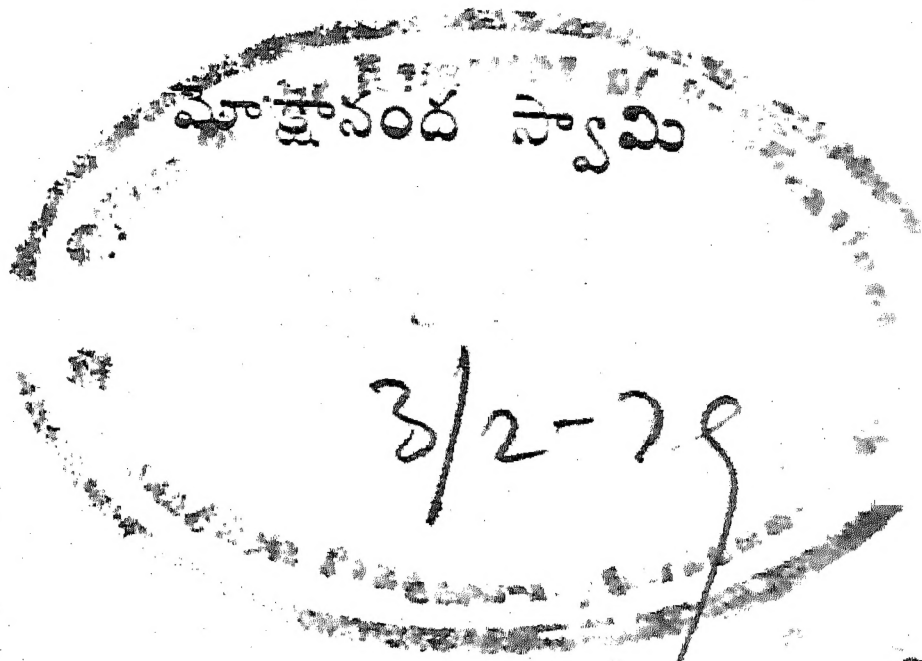
జనని అద్విత ఆశ్రమము

తిమ్మాపురం, వయా మోర్తాడు-509 225

మృత్యు రహస్యము

(ఉయ్యాల పాటలో కథోపనిషత్తు)

Accno
11561

జననీ అద్వైత ఆశ్రమము

తిమ్మాపురం, వయా మోర్తాడు-503 225

MRUTHYU RAHASYAMU

(Kat opanishad in folk songs)

By

Mokshananda Swamy

ప్రథమ ముద్రణ :

ఏప్రిల్ 1979

ప్రతులు వెయి

వెల : రూపాయన్నర

784
muk

సర్వ హక్కులు రచయితవి

ముఖచిత్రం :

ఎఫ్. రత్నాకర్

ముద్రణ :

రచన ప్రింటర్స్.

పంక్ రోడ్, ఆర్కూర్.

For Copies :

Jana A vata Ashram

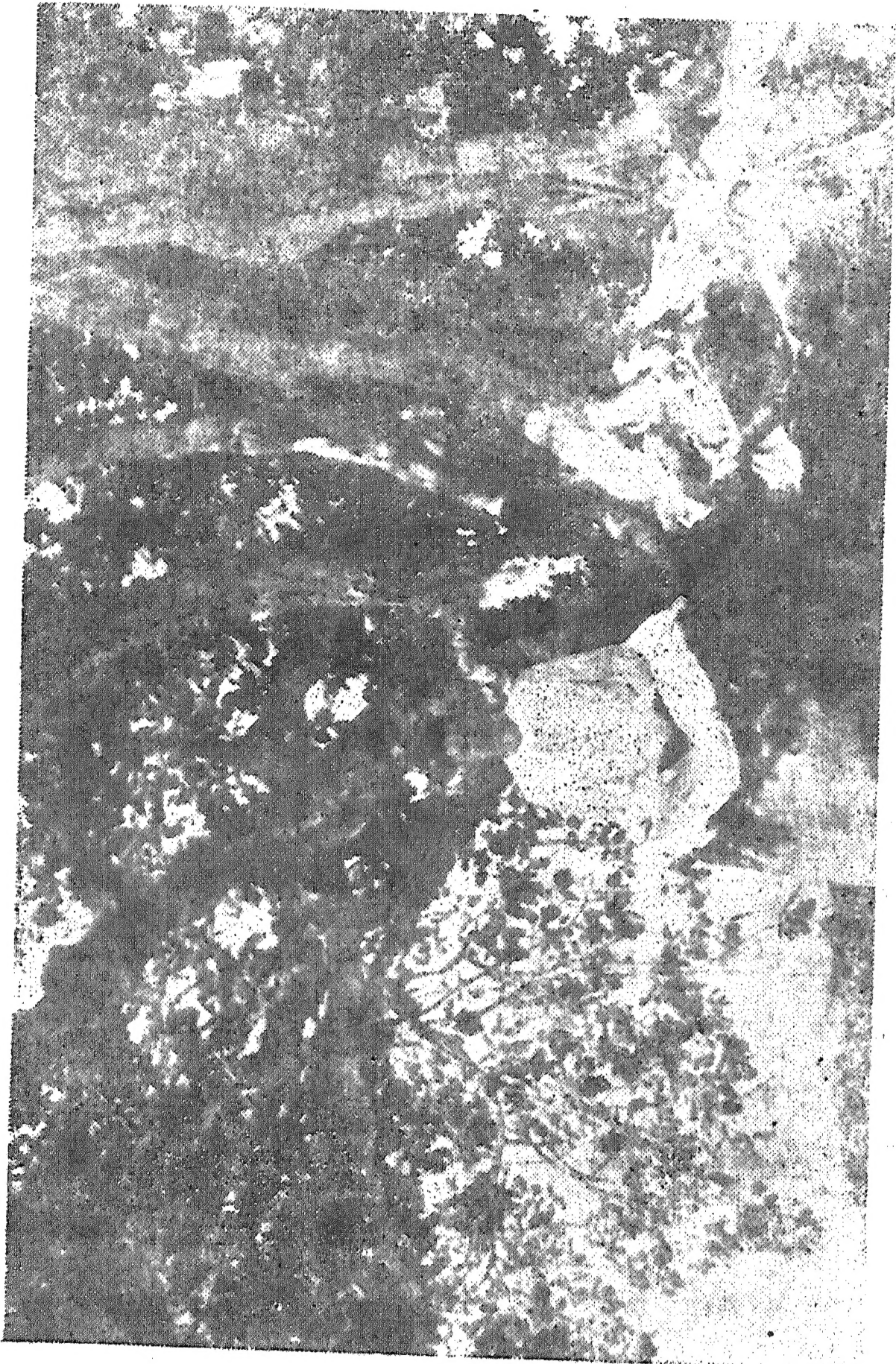
Timmapur

Via Mortiad - 503 5

గురుదేవులు శ్రీ నారాయణ మహర్షులు

విస్మయం కల్గిన
చిత్రం

మొందు మాటలు

మానవ స్వభావ నిర్మాణము ప్రధానముగా రెండు విషయములపై ఆధారపడి యున్నది. 1. పూర్వజన్మ సంస్కారములు 2. తలదండ్రుల ద్వారా సంక్రమించిన వంశానుగత లక్షణాలూ, శైశవ, బాల్యదశలలో అతనిపై ప్రసరించిన ప్రభావాలూ. యీ రెంటిపై ఆధారపడియే ఒకవి స్వభావము నిర్మితమగుచున్నది. పూర్వజన్మ సంస్కారాలనిప్పుడెలాగూ పొందకుండా తప్పించుకోలేము. పొందిన తర్వాత మార్పుకై యత్నిస్తే అది వేరేవిషయం. ఇక రెండవది తలదండ్రుల విషయం. తలదండ్రులు వలం ఇంద్రియైక జీవనమే వరచూవదిగా తలంచువారు కాక ఆత్మిక జీవనాన్ని గడుపుతూ, బౌద్ధత్యాకాంక్షతో విండి ఉన్నప్పుడు వారికి జన్మించే పిల్లలుకూడా ఆ లక్షణాలతోనే ఉంటారు శిశువుకు మొదటి గురువు తల్లి కావటం వల్లా, శైశవమూ, బాల్యమూ తల్లితో పెనవేసుకొని ఉండటం వల్లా, తల్లిస్వభావము పిల్లలస్వభావ నిర్మాణాన్నిగాఢంగా ప్రభావితం - స్తుందనేది నిస్సందేహమైన విషయం. అందువలన చదువురానివారూ, ఎలాంటి ఆత్మిక విషయాలతో సంబంధం లేనివారూ ఐన అధిక సంఖ్యాకులగు సామాన్య స్త్రీ పురుషులకు అర్థమయ్యే విధంగా వేదాంతజ్ఞాన

నిదులై ప ఉపనిషత్తులను వివరించాల్సిన అవశ్యకత ఎంతైనా ఉంది. ఆ ఉద్దేశ్యంతోనే యీ వ్రాయత్నం యటం జరిగింది.

కా పరిచయము

వాజస వసుడు స్వర్గాన్ని కాంక్షించి విశ జిద్యాగం లో నంపదలను దానం - స్తుంటాడు. అతనికి నచి తుడనే కుమారుడుంటాడు. తన తండ్రి దానం - యటానికి తెప్పించిన, వళ్ళాడిపోయిన మువలి ఆవులు మొద - న వాటిని చూసి తనలో "ఇటువంటి దానం - సినవారికి ఆనందలోకా లేవి ప్రాప్తించవు! మరి తన తండ్రి యిలా ఎందుకు వస్తున్నాడా" అని బాధ పడ్డాడు. తుడు తండ్రి ప్రేయ మైన వాడు. లోకంలో - పియ వస్తువును ఆ రూ సుత తంగానే దానం - స్తాడు. కాని ప్రేయ వస్తువా ఎనిమై - దానము! అందువలన నచికేతుడు శ్రద్ధతో తన తండ్రి వద్దకుపోయి తండ్రి! మరి నన్నెవరి కిస్తావని అడుగుతాడు దానికి వాజ వసుడు బదులు చెప్పడు. చి తుడు మూడు సార్లు ఆ ప శ్న అడుగుతాడు. దానితో వాజస వసుడు విసిగి కోపంతో విన్ను యమునికిస్తానంటాడు. యాగదీక్షలో నున్న వారు అబద్ధమాడకూడదు. అసలు సామాన్యంగానే అబద్ధ

మాడ కూడదు. తానిప్పుడు యాగదీక్షలో ఉన్నాడు. ఎలా?
వాజ్ఞసవమడు త్వరపడి నోరు జారినందుకు బాధపడ్డాడు.

నచి తుడు తండ్రి మాటను నెరవేర్చడానికి సిద్ధపడి
యముని వద్దకు పోతాడు. ఆవేశలో యముడు ఇంటిలో
ండడు. అతడు మూడు రోజులు అన్నాహారంలేక అక్కడే
వేచియుంటాడు. అప్పుడు యముడు తిరిగి వస్తాడు మూడు
రోజుల నుండి తనయింటి ముందర అన్నాహారాలు లేక బ్రా
హ్మణ బాలుడు నిలుచుండినందుకు బాధపడ్డాడు; అతిథి
నాదరించని గృహస్థయొక్క పుణ్యమంతా ఆ థికే చెందు
తుంది. అందువలన యముడు అందుకుబదులుగా నచి తు
డికి వరాలిస్తాడు అప్పుడు నచి తుడు తన తండ్రి బాధను
కోసాన్ని మరిచిపోయి సుఖంగా ఉండాలనీ తిరిగి తానింటికి
వెతనని గుర్తించాలని మొదటి వరమడుగుతాడు. యము
డు తదాస్తంటాడు. రెండవ వరంగా స్వర్గాన్ని చేర్చే
యాగం గూర్చి చెప్పమని అడుగుతాడు యముడు ఆయాగ
విధిని వివరించి దానినికనుండి నచి తాన్ని అని పిలుస్తా
రని చెప్తాడు.

ఇప్పుడు నచి తుడు ఉప శత్రుకు మూలమైన
ప్రశ్న వేస్తాడు. అదేమిటంటే మరణానంతరం జరిగేదే

మిటి? కొందరేమో మనిషి చనిపోయిన తర్వాత కూడా ఉంటాడంటారు. మరికొందరు ఉండడంటారు? నిజమేమిటో చెప్పమని అడుగుతాడు. యముడు వెంటనే బదులు చెప్పక దానిని తెలుసుకోవటం చాలా కష్టమనీ, అందు వలన ఇంకేదైనా అడుగుమని, సంతానాన్ని, ధన దానా ల్ని రాజాన్ని, అప్పరపలను; దివ్యరథాలను ఎన్నింటినో ఆశ చూపుతాడు. కాని నచి తుడు తన పట్టువిడువడు. అప్పుడు యముడతని దీక్షకూ, విరాగాని సంతసించి మృత్యురహా సాన్ని చెప్పటం ప్రారంభిస్తాడు ఇది మొదటి అధ్యాయం వరకుగల కథ. రెండవ అధ్యాయం నుండి చివరిదైన ఆరవ అధ్యాయం వరకు మృతు రహాసాన్ని గూర్చిన యముని బోధతో నిండి ఉంది. అదే ప్రధానమైన విషయము. నచి తుడు యమునిదా రా మృతు రహాసాన్ని తెలుసుకొని అమృతు త ంటికి తి గి పోతాడు. ఇదీ స్థూలంగా కథ.

ఉపనిషత్తుకు సంబంధించిన కొన్ని ముఖ్య విషయాల నిట వివరిస్తాను. స్థలాభావం వలన వాటినిట చాలా సంక్షిప్తంగా చెప్పవలసి వస్తుంది. విపులంగా తెలిసికొన గోరువారు నేను వా సిన “అమృత మార్గమును” పరి

లింబ గలరు. పరమేశ్వరుడు మన ఇంద్రియములను
 బాహ్య ప్రపంచాన్ని గ్రహించుట కనువుగా సృష్టించి
 నుండున మనము సదా బాహ్య ప్రపంచాన్నే అనుభూతి
 చెందుతూ బాహ్య వ్యవహారాల్లోనే జీవితాన్ని గడిపేస్తు
 న్నాము. కాని జీవన తత్వాన్వేషియైన విజ్ఞుడు ఇంద్రియము
 ల ద్వారా బహిర్ముఖమగు తన మనస్సును నిగ్రహించి
 అంతరాత్మ నెరిగి అమరుడగు చున్నాడు. అట్టి మహా
 నీయులే జ్ఞానులు సత్యమును దర్శించిన వారు. ముక్తిని.
 అమృతత్వమునుగోరు ముముక్షువు నచి తునివలె సమస్త
 బహిరక సుఖములను తృణీకరించి తన మనోబుద్ధులను
 ఆత్మయందే కేంద్రీకరించ వలెను అట్టివా బ్రహ్మ
 జ్ఞానము నెరుగుటకు తగినవాడు దానిని బోధించు గురువు
 కూడా అపరోక్షానుభూతి నందెన బ్రహ్మజ్ఞానియై యుండ
 వలెను. బ్రహ్మజ్ఞులు కాని గురువుల నాశ్రయించి ఆత్మ
 తత్వమును గ్రహింప జాలము. ఇప్పుడు ఏ విధంగా
 ఆత్మానుభూతిని పొందగలము. అందుకు మార్గమేది
 అను ప్రశ్న తల యెత్తుతుంది. యీ విషయాన్నే యమ
 ధర్మరాజు నచి తునికి చెప్పతూ 'ఓం' కారమే పరమ
 ప్రజ్ఞమైన అధాకమని వివరించాడు.

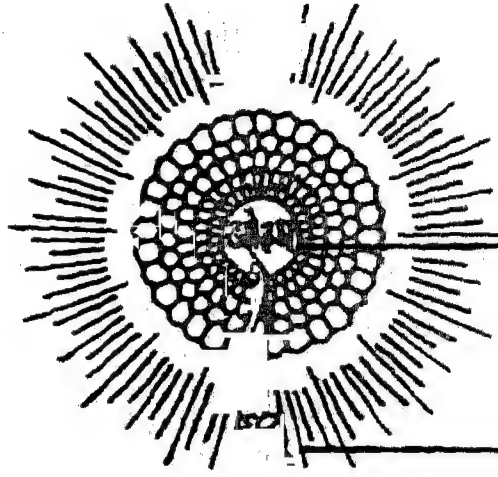
గుర్తింపబడినది.

అవి జ్ఞాత. మనస్సు. బుద్ధి చిత్తం, అహంకారం
అంతరేంద్రియాలు, సమాన వ్యాన ఉదానాపాణ, అపా
న వాయువులు పాఞ్డ్రియాలు, చెవి, చర్మము, కన్ను,
నాక, ముక్కు జ్ఞానేంద్రియాలు శబ్ద, స్పర్శ, రూప
రస గంధములు, తనా త్రలు, వాక్పాణి పాదపాయు ఉప
స్థలు కర్మేంద్రియాలు.

సృష్టిలోపల, సృష్టికావల ఏది గలదో అదియే
మనయందు కూడా కలదని పేర్కొని యుంటిమి అది
ఎట్లో ఇప్పుడు తెల్పికొందము.

నిర్గుణ, నిరాకారుడైన పురుషుని స్థానము మస్తక
ము నందున్నది. దానినే సహస్రారకమలమని పిలుతురు.
జీవుడు యోగాభ్యాసం ద్వారా యీ కమలాన్ని చేరినప్పుడు
ఇంద్రియా తుడై, గుణరహితుడై పరిశుద్ధజలము శుభ్ర
మైన జలములో కలియునట్లుగా పరబ్రహ్మంలో ఐక్యమౌ
తాడు. భూమధ్యమున అజ్ఞా కమలము అదే ఓంకార
స్థానము, మహదాత్మ కంఠస్థానమున విశుద్ధకమలము,
అకాశస్థానము, స్వాదయమున అనాహత కమలము. వాయు

సప్త మలములు

సహస్రార కమలము

అజ్ఞా కమలము

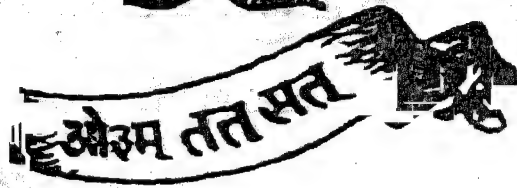
విశుద్ధ కమలము

అనాకూత కమలము

మణిపూర కమలము

సా దిష్ట కమలము

మూలాధార కమలము

నము నాభియొద్ద మణిపూర కమలము. అగ్నిస్థానము
10గస్థానమున స్వాదిష్ట కమలము జల స్థానము వెన్ను
చివర మూలాధార కమలము, భూస్థానము.

మన వెన్నెముక మధ్య గుదస్థానము నుండి మెదడు వరకు సన్నని కాలువ కలదు దానినే యోగులు సుషుమ్న యని పిలుతురు ఆకాలువలో పైన తెల్పిన ఆయా స్థానము లందు ఆయా భూతముల శక్తి కేంద్రములుండను. అంతేకాని అక్కడ కోసి చూస్తే క్షులములు కన్పించునని కాదు అవి సూక్ష్మ శరీరంలో కన్పిస్తాయి మూలాధారంలో నామ మాత్రంగా నున్న జీవుడు కృదయ కఠ స్థానములను చేరునరికి పంచ ప్రాణములతో గూడి పూర్ణ స్వరూపుడై యొప్పును ఇప్పుడు తిరిగి మనము సాధన విషయమును తెలిసికొందము. బ్రహ్మవేత్తయైన సద్గురువు వలన మనము 'ఓం' కారమును జపించు విధానమును తెలిసికొని ధ్యానము చేయగా క్రమముగా తనకతానే మనః శ్వాస సున్నితమై చివరకు అగిపోవును ఇంద్రియముల ద్వారా బాహ్య ప్రపంచాన్ని గమనించే చైతన్యము శ్వాసతో తాదాత్మ్యం చెంది అంతర్ముఖమగుచున్నది దానితోపాటు శబ్ద, స్పర్శ, రూప, రస, గంధములన్నియు వాటి ఇంద్రియములతో సహా మనస్సులో నమగుచున్నవి. దేహంలోని ప్రాణశక్తి స్వరూపిణియైన కుండలినీ మూలాధారం నుండి సుషుమ్నామార్గమున ఒక్కొక్క చక్రాన్ని బేధించు

కుంటూ అపాన, వా న, సమాన ప్రాణోదానములను పంచ
 ప్రాణములను సికొవి ఛూదయ కంతస్థానముల నుండి
 పైకెగిరి సహస్రసారమును చేరుతుంది కుందలిని యీ
 విధంగా పైకి పయనించు నపుడు క్రమంగా అహంకారం
 చిత్తంలో, చిత్తం మనస్సులో, మనస్సు బుద్ధిలో, బుద్ధి
 మహదాత్మలో, మహదాత్మ అవ క్తంలో అవ్యక్తం వర
 బ్రహ్మంలో నమోతయి. అప్పుడే మర్త్యుడైన మానవుడు
 అమృతత్వమును పొందగల్గు చున్నాడు. అతని పంచ
 ప్రాణములు సహస్రసారమునందలి బ్రహ్మగ్నిలో వ్రేల్చు
 బడుచున్నవి. అతడు జీవన్ముక్తుడు. సాధకుడు మొదట
 సూరు డు, చందు డు, అగ్నిజ్వాలలు మొదలైన అనేక
 దృశ్యాలను చూస్తాడు. వాటి గూర్చి కొంత వరకు శ్వేతా
 శ్వేతరోపనిషత్తులోనూ చె . . . రోప
 నిషత్తు 2వ అధ్యాయం వల్లో ము

అనువాదం నదిప్పుడు “ మక్కికి మక్కి ”
 అన్నట్లు కాకుండా అంతగా అవసరం కాదను కొన్న
 కొన్ని శ్లోకాలను వదలి వేయటం జరిగింది. మూలభావా
 నికి భంగం కలుగకుండా అక్కడక్కడ కొన్ని మార్పులు

చేయటం కూడా జరిగింది. ఉదాహరణకు 6వ వల్లిలో 17వ శ్లోకంలో ముంజ గడ్డి మధ్యలోని పదార్థాన్ని “సి నట్లుగా దేహం నుండి అంతరాత్మయైన పురుషుని విడదీయ వలెనని చెప్పినపుడు, ముంజి గడ్డికి బదులుగా అందరికీ అర్థమయ్యేటట్లుగా వడ్లగింజనుండి బియ్యము ను దీయునట్లు గా అని మార్చాను. స్వీయానుభవము, ఉత్సాహం ఉన్నంతగా సంస్కృత భాషాపరిజ్ఞానం లేకపోవటంవల్ల సహజంగానే పొరపాట్లు దొర్లి ఉండవచ్చు దయతో విజ్ఞులు వాటిని తెలిపిన యెడల మలిముద్రణలో సవరించు కొన గలనని మనవి చేయుచున్నాను.

8-3-1979

జననీ అద్వైత ఆశ్రమం

తిమా పురం

మోక్షానంద స్వామి

మృత్యు రహస్యము

బహు కాలముకు ముందు

ఉయా లో

భరత దేశము నందు

..

వాజ్మన వసుడను

..

ముని ఒక్కడుండెను

..

అతడు స్వర్గము గోరి

..

విశ్వజిదా గమున

..

ముసలి ఆవులనన్ని

..

దానమిచ్చుచునుండె

..

అము కొక కొడుకు

..

వచి తుడను వాడు

..

అదానమును జూచి

..

యారీతి దలచెను

..

దూడలను బె ను

..

పాలనూ యీయవు

..

ఇట్టి దానము తోడ

..

స్వర్గము దొరకదూ

..

అనితలచి మదిలోన

..

తన తండ్రి కడ గి

..

తండ్రి : యీ యాగమున

..

నన్నెవరి కిత్తువే

..

[illegible]

தய்யோ

• •

•

• •

• •

• •

100

•

యమధర్మ రాజపుడు

ఉయా లో

తన యిల్లనూ రి

..

నచి తునీ జూచి

..

తనలోన బాధపడి

..

“ ఓ బాలుడా! నీకు

..

మూడు వరకు ల నిత్తు

..

ఏవైన అడుగుమూ

..

వెంటనే సమకూరు

..

అని పలుక యమరాజు

..

నచి తుడిట్లనే

..

యమరాజు : నా తండ్రి

..

బాధను, కోపమును

..

దుఃఖమును మరువవలె

..

నీవు నన్ను తిరిగి

..

మా యింటి పంప

..

నన్ను గుర్తింపవలె

..

నా మొదటి వరమిదీ”

..

“అటుల బాలికా!

..

ఆవశ్యముగ జరుగు ”

..

అని పలుక యమరాజు

..

తెలియుటకు కష్టమూ
 నన్ను బాధింపకా
 అడుగుమింకొక్కట" న
 "సురల దెలియనిదీ
 అతి సూక్ష్మమైనది
 దానిని దెలుపుటకు
 తగిన వాడవు నీవె
 ఏ వరమైననూ
 దీని సరిరాదు
 నా పైన దయతోడ
 దానినే తెలుపుమన
 నూరు సంవత్సరములు
 నిండుగా జీవించు
 కొడుకులను గోరుమూ
 మనుమలను గోరుమూ
 గోవులను, గుర్రాల
 ఏనుగుల నడుగుమూ
 భూ సంపదను గోరు
 బంగారమును గోరు
 యిష్టమున్నన్నెండ్లు

ఉయ్యాలో

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

వింప గోరుమా
 అవని రా ము యొక్క
 ఆధిపత ము గోరు
 చావుకూ చక్క
 సుందరాంగుల గోరు
 పరగ పౌర్ణ్యములనూ
 అనుభవింపగ గోరు
 ఎన్నెస అడుగుమూ
 చావుగూర్చ వలదు"
 అని పలు యిమరాజు
 అనియె నని తుడు
 "చివు పని
 కాలగతి గలియు
 అర్చమగు బ్రతుకుకూ
 అదంబరము లేరి
 చావు వున్నంత వరకు
 ఎవ రికై ననూ
 కోరికలనై బుద్ధి
 కుదురు నేవిరముగా
 మగోరున రొకచె

ఉయ్యారో

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

"

మృతు మర్మమ్మదీ
 అమరత్వముండగా
 అర్చి సుఖములు యేల?
 మృత్యునకు తరువాత
 వితము ను దెల్పు

..
 ఓయా లో
 ..
 ..
 ..

2

(నచి తునికి యముడు తెలిపిన మృతు
 రహసము)

మంచియని సుఖమని
 లోకమున రెండుండు
 మంచి నాశించిన
 క్షేమమే యగునయ్య
 సుఖము గోరిన వాడు
 గమ మును రడు
 మంచి సుఖములలోన
 తెలివిగల మనుజుడు
 సుఖమునూ గోరక
 మంచినే పట్టు

..
 ..
 ..
 ..
 ..
 ..
 ..
 ..
 ..

సుఖము గోరినవాడు

ఉయా లో

సంకెల్ల లో జిక్కు

..

నచికేతుడా! వు

..

మంచినే గోరితివి

..

యీ బ్రహ్మ జ్ఞానముకు

..

తగిన వాడవు నే

..

అజ్ఞాన మూఢులు

..

సుజ్ఞానులారే

..

నాటకమూడినను

..

తిరిగి జని తురు

..

గుడ్డివా సమ్మి

..

గుడి వాడున్నట్లు

..

అజ్ఞానమును బొంది

జ్ఞాను - ట్లగుదురు

పంపదం మోహమున

పడి యుండ వానికి

..

పరమ జ్ఞానమూ

..

కలుగ దేనాడునూ

..

యీ లోకమును దప్ప

..

యిం మీ లేదని

..

మేటి మానవులు
 కా. త చిక్కుదురు
 యీ జ్ఞాన మార్గము
 అందరూ వినలేరు
 న్నవారందరూ
 గహియింప జాలరు
 ట్టి గురువూ దొరుక
 అద్భుతంబేనయ్య
 దాని దెలియు శిష్యుడు
 దొరుకుటా కష్టమే
 కన్న గురువును జేరి
 వినయుడగు శిష్యుడు
 యీ బ్రహ్మ జ్ఞానమును
 తెలియుట అద్భుతము
 బ్రహ్మమును దెలియని
 అచార్యులాతోడి
 బోధ జెందిన యెడల
 కలుగదీ జ్ఞానము
 అది - ను ఒకటని
 ఆ లో దెలిసిన

ఉయ్యాలో

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

అద్వైత గురువులా	ఉయా లో
అశ్రయంపా వలె	..
సూక్ష్మతి సూక్ష్మమూ	..
మాటలకు అందదూ	..
గురువు చెంత రి	..
గుట్టుగా దెలియవలె	..
నీవంటి శిషు యి	..
నిజముగా దొరకవలె	..
అంతటా ఉన్నదీ	..
సత మైనట్టిదీ	..
సత్యమైనట్టిదీ	..
నిత మైనట్టిదీ	..
అతి తేజవంతమూ	..
అరయుటకు కష్టమగు	..
దేహము లోపల	..
హృదయాన నిలిచినా	..
ఆ అంతరాత్మనూ	..
ధ్యాన యోగము తోడ	..
తెలిసినా వా లూ	..
సుఖదుఃఖముల విడతురు	..

-ని పలుక యమరాజు
 -చి తుండనియె
 ర్మ, అధర్మములకు
 -ర్మ, కారణములకు
 వాత భవితలకును
 రయిన ధర్మమును
 యమరాజు! దయతోడ
 గమే వివరించు
 -ని పలుక నతనితో
 యమరాజు ఇట్లనే
 ర్వ వేదాలునూ
 ర్వ తాపస్సులును
 ల్లరకు గమ్యమని
 నిసీ దెలుపునో
 పదమ్మును గోరి
 బ్రహ్మచర్యము తురు
 దాని క్లుప్తముగ
 'ఓం' కారమని చెప్పుదు
 ఇదియె బ్రహ్మంబయ్య
 ఇదియె పరమోన్నతము

ఉయా లో

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

ఇట్టి ఆధారమే

పరమ శ్రేష్ఠంబయ

యీ ఆత యేనాడు

ట్టునది గాదయ

పుట్టునదియూ గాదు

ఁ పోవునది గాదు

దేనినుండియు గాని

అది బుట్ట లేదయ

దా నుండియు గూడ

ప లేదేది

మరచి

మైనటిదీ

పురాణమైన

దేహము యి

యీ ఆత్మ చావదు

చంపువాడెవడై

చంపుచున్నా

చచ్చు వాడె నైన

చచ్చుచున్నానె న

ఉయా లో

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

వారిద్దరును గూడ

ఉయ్యాలో

అజ్ఞాను లేనయ

..

చంపునది గాదిదీ

..

చచ్చునది యూగాదు

..

అణువు కన్నా చిన్న

..

'మహాసు' కన్నామిన్న

..

సకల జీవులయొక్క

..

హృదయాలలో నుండు

..

శోక, వాంఛారహితుడు

..

మాన సేంద్రియముల

..

పారికుద్ద ము తోడ

..

ఆత్మవిభవము నెరుగు

..

కూర్పుండి యుండియే

..

దూరముకు పయవించు

..

శయనించియును గూడ

..

సర్వమును ఁను

..

సంతోషమును బొందు

..

సాక్షిగా నిలుచుండు

..

ఆ దివ పదమును

..

అచరమా దీక్షతో

..

నాతోడ దెలియుటకు

తగిన వాడెవ్వడు

దేహ రహితంబయ్యి

నశియించుచు సర్వ

దేహంబు లిందువా

వా పించి యున్నట్టి

ఆత నెరిగినవాడు

ఆవేదనను జెందడు

యీ ఆత అనుభవము

వేదాంబు దొరుకదూ

మీ నీ కార దూ

చదువుతో దొరుకదూ

అత మును

యీ చు

నాధన దాని

పత రూపము దెలియు

చెడ్డనడవడి నుండి

అకాంతి నుండియూ

విడివడని వారలకు

అధా వ పరులకూ

అయా రో

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

చంచలా చిత్తులకు
 యీ ఆత్మ చొరుకదూ
 కులబేధములు లేని
 మరణమ్ము లేనట్టి
 మరణమ్ము లేనట్టి
 ఆతని తెలియుటకు
 యీ విధంబున గాక
 ంకెట్లు వీలగు ?

ఉయా లో

..

..

..

..

..

..

..

ఓ

శ్రీమ సుకృతంబుల
 సరితముల బొందుచు
 శృదయమను గుఱా లోన
 ద్దిలో నిరువురు
 ద్దిలో నిరువురు
 రియున్నారయ
 శ్రీహ్మ జ్ఞానులు వారి
 లగు నీడారిందరు
 త యే రధికుడు

..

..

..

..

..

..

..

..

..

కా రమే రథము	ఉయా లో
బుద్ధియే సారథి	..
మానసమే వగ్గము	..
ఇంద్రియము లశ్వములు	..
తన్మాత్రలే శ్రోత్రులు	..
మాన సేంద్రియములతో	..
దేహముతో గూడిన	..
అతనినే విజ్ఞులు	..
భోక్తయవి యందురు	..
చంచలా చిత్తులా	..
అవిజ్ఞాన పరుల	..
ంది యము లన్నియు	..
రుష్టా ముం ది	..
రథమును దిడగొట్టు	..
తనమాన పమ్మును	..
ఎల్లవేళం నిలిపి	..
పరియైన అర్థమును	..
తెలియు నట్టివారి	..
ఇంద్రియము లెల్లనూ	..
మంచి గుర్రాలవలె	..

రథమును లాగును

ఉయా లో

ముందునకు లాగును

..

అజ్ఞ మానవు లెపుడు

..

అశోచనా రహితులు

..

అపరి శుద్ధు లందరు

..

గమ్యమును రక

..

మరల మరలా బుట్టి

..

చచ్చుచూ నుందురు

..

విజ్ఞాన వంతుడూ

..

పరిశుద్ధ చిత్తుడూ

..

తన మనసునూ నిల్చి

..

గమ మును రును

..

అట్టివానికి తిరిగి

..

జన్మమే లేదయ్య

..

మనసు పాలకుడయ్య

..

బుద్ధి సారధియైన

..

మానవుడు చివరకు

..

విష్ణు వదమును రు

..

ఇంద్రియంబుల కన్న

..

స్మృతలే మిన్న

..

తనా త్రలా కన్న
 మానసమె గొప్పది
 మనసు కన్నా బుద్ధి
 మరి యెంతో గొప్పది
 బుద్ధి కన్నా ఆత్మ
 శ్రేష్ఠమైనది చూడు
 ఆత కన్నా గొప్ప
 అవ్యక్త మనునది
 అవ క్తమున కన్న
 పురుషుడే ఘనుడయ్య
 అదియె ఆఖరుదయ
 పరమమగు గమ్యము
 సర్వ జీవులయందు
 ఆత తేజము యుండు
 కాని అది అందఱకు
 కన్పించునది గాదు
 తెలివిగల వారలు
 తమ మనోబుద్ధులను
 ఏకాగ్రముగ ని
 తెలిసి కొందురు దాని

ఉయా లో

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

ప్రజలు వాక్కును
 మనసులో గలుపుదురు
 మనసునూ బుద్ధిలో
 బుద్ధి అత్మలో
 ఆత శాంతా త్మలో
 చక్కగా గలుపుదురు
 లెమ్ము : మేల్కొనుమయ్య
 సద్గురువులా రి
 అత్మజ్ఞానము నెరుగు
 కత్తి అంచా మీద
 నడచుటా కన్ననూ
 కష్టమగు మార్గమని
 విజ్ఞులూ పలుకుదురు
 శబ్ద, స్పర్శము లేదు
 రూపమే లేదయ్య
 గంద, రసనా రహితము
 నాశనము లేవిదీ
 ఆద్యంతములు లేవు
 మహాసుకా తీతమూ
 ఆ అచల పదమునూ

అయా లో

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

తెలిసి మానవుడు
 మృతు కోరల నుండి
 వెంటనే బయటపడు
 యీ నచీకేతు
 దివ మైనా కథను
 పద్మధవుతో దెలిసి
 సాధించినా వాడు
 బ్రహ్మ లోకము లోన
 వైభవమును బొందు

ఉయ్యాలో

"

"

..

..

..

..

..

..

4

స్వయంభూ ప మా
 ప లేందీయన య
 బాహు యు
 ప మ ట్లుగా
 స్పష్టించి నందునా
 తన అంతరాత నూ
 తన అంతరాత్మనూ
 గమనించ దెవ్వడు

.

..

..

..

..

..

విజ్ఞానదేవదో ఒకడు

అయ్యో లో

అమృతత్వము గోరి

..

లోచూపు సాధించి

..

తన్ను తా దెలియును

..

తెలివి లేని నరులు

..

బాహ్య సుఖములగోరి

..

అంత్యము నందునా

..

మృత్యువాత బడదురు

..

నశియించు జగతిలో

..

దేనినీ గోరకా

..

అమర పదవిని దెలిసి

..

అచలురు గావలె

..

మానవుండాత్మతో

..

రూపమును జూచును

..

రుచులనూ గమనించు

..

శబ్ద స్పర్శల దెలియు

..

శబ్ద స్పర్శల దెలియు

..

మిథున సుఖమును బొందు

..

జగతిలో ఆత్మకు

..

లియరానిది లేదు

..

ACC No. 5

784

RV <

= 50

నీవు తెలియ గోరు	అయ్యో
ఆత ఆదేనయ్య	..
గొప్పదై నట్టియూ	..
సర వా పకమైన	..
యే ఆత నో నడుడు	..
వ్వు జా గతలలో	..
సరి మును దెలియునో	..
ఆ ఆ నెరిగియూ	..
జ్ఞానా న్నాడు	..
ర లము ందు	..
జీవ మూలంబై	..
భూతభవితలకును	..
ప్రభువైన ఆత్మను	..
దగ్గరగ తెలియువాడు	..
మరి తి జెందడు	..
ఇదియూ ఆదేనయ	..
జలము కన్నా ముందు	..
జ్ఞానమ్ము నుండియు	..
జన్మించి నట్టివాడు	..
పకల దేహలలో	..

హృదయాలలో రి

నివసించు చున్నట్లు

నిజముగా దెలిసినా

ఇదియూ అదేనయ్య

దేవతల ఆత్మయగు

అదితి ప్రాణముగా

భూతములతో గూడ

పుట్టింప బడియును

హృదయములో రె

దాని నెరిగిన వాడు

బ్రహ్మమును దెలియును

ఇదియూ అదేనయ్య

గర్భి యగు వనిత

గర్భమును గాచునట్లు

సర్వజ్ఞమగు అగ్ని

సమిధలందున జేరి

జాగృతుల చేతను

కర్మయోగుల చేత

పూజింప బడుచుండు

దియూ అదేనయ్య

దేనిలో సూరు డు	..
ఉదయించునో తిరిగి	..
దేనిలో గలియునో	..
దానిలోనే సర్వ	..
దేవతలు ఉన్నారు	..
దానికంటే గొప్ప	..
మరియే డూ లేడు	..
ఇక్కడున్నది యింత	..
అక్కడా ౨	..
అక్కడా ఉన్నదే	..
ఇక్కడా ఉన్నదీ	..
ఇది అదీ వేరనీ	..
చూచు వారందరూ	..
జ్ఞానము నొందికా	
మరణించు చు దురు	
పర కుద్ద మనసుతో	
బ్రహ్మమును దెలియువాడు	..
బ్రహ్మమును దెలిసి ఇట	..
భిన్న భావము వదలు	..
భిన్నమగు వారంత	..

మర   మందు

తయ   లో

భూత భవితంతును

..

ప భువైన పురుషుడు

..

అంగుష్ఠమాత్రుడై

..

దేహమ్ములో మందు

..

అంగుష్ఠమాత్రుడై

..

పొగలేని జ్యోతిగా

..

వెలుగునూ నుండును

..

నెడు రేపును గూడ

..

ఉండువాడూ అతడె

..

ఇదియూ అదేనయ్య

..

పర్యతాగ మనందు

..

పడిన వర్షపు నీరు

..

నేరివైన వడిగ

..

పరుగెత్తు తిగా

..

భిన్న గుణముల జూచు

..

మానవుడు నిరతము

..

నిశ్చలత్వము లేక

..

వాటికై పరుగెత్తు

..

పరిశుద్ధమగు జలము

..

சென்னை

44

●●●

•

22

1

సావ సాత్రలోని

సోమరస మతడయ్య

మనుషులలో, సురలలో

యజ్ఞములో వింగిలో

యజ్ఞములో వింగిలో

అతడె ఉన్నాడయ్య

టిలో బుట్టెను

భూమిపై జన్మించె

యజ్ఞమ్మునను బుట్టె

సర్వతమ్మున బుట్టె

గొప్ప వాడె నట్టి

అతడొక్క సత్యము

ప్రాణమును మీది

అపానమును క్రింది

అపానమును క్రింది

పంపువాడతడెను

సకల దేవతలునూ

ని లో నిరతమూ

ధ లోగల అతని

ంచు చుందురూ

దేహియగు ఆయాత
 దేహమును విడువగా
 ఇక్కడ యిం దు
 మిగులునో చూడుము
 ఇదియూ అదేనయ
 పా జ్ఞాపానములతో
 వింప దెవ్వరు
 ఎవరి ఆధారముతో
 ఇవి ఎల్లవేళల
 వని చేయుచుండునో
 వానితో, బ్రతుకు
 రహన పూర్ణమగు
 శాశ్వతా బి హ్మమును
 మృతు వునకూ పిదప
 మరియు ఇరుగునో
 నేను జెప్పెదనేను
 విష్ణుతో వినుమయ
 కర్మానుసారము
 జ్ఞానానుసారము

అయా తో

..

..

..

..

..

..

.

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

గొన్ని అశ్మలు తిరిగి	ఉయా లో
దేహములను కొందు	..
మరికొన్ని చెట్లను	..
ఆశ్రయించును చూడు	..
కోరికల విషయాల	..
మలిచేటి వురుపుడు	..
మనము నిద్రించినా	..
మేలుకొనియే యుండు	..
అదియె పరిశుద్ధమా	..
అమృతత్వము బ్రహ్మము	..
సకల లోకములన్ని	..
దానియందే యుండు	..
దాని దాటి యింక	..
ఉండలేదేదియును	..
ఉండలేదేదియును	..
ఇదెయూ అదేనయ్య	..
వస్తురూపము బట్టి	..
విశ్వమున ఒ అగ్ని	..
వివిధ రూపంబుల	..
ధరియించు విధమున	..

భిన్నదేహములలో
 భిన్నమగు విధముల
 ఒక ఆత్మయే - రి
 వెలుగుచూ సున్నది
 దానికవతల గూడ
 అదియె యున్నది చూడు
 ఊపాధులను బట్టి
 ఒకగారె విశ్వమున
 నానా విధంబుల
 కన్పించు చున్నట్లు
 ఒక ఆత్మయే అన్ని
 క్షూద్రయాలలో జేరి
 బహు రూపములతోడ
 కన్పించు చుండును
 వావికవతల గూడ
 అదియెయున్నాదయ్య
 జగతి నేత్రంబగు
 సూర్యుడూ జగమునకు
 దూరముండుట వలన
 దాని దోషములతో

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

అంట బడవట్లుగా

సర్వ జీవులలోని

దూ ఆత యేనాడు

లోకదుఃఖములతో

స్పర్శింపబడ డయి

తన ఏక రూపమును

బహు విధంబుల యు

ఆ ఏక పాలకుడు

తమ ఆత్మలోపలా

వెలుగు చున్నట్లుగా

తెలిసినా విజ్ఞులకె

అమృతానందము

పరెయెవ

నశియింప

అనుభవ

బుద్ధ మంతులలోని

బుద్ధి రూపంబైన

తానొక్కడే యయ్యి

ఎల్లర కోర్కెలను

నెరవేర్చు నతనినీ

ఉయా లో

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

తమ ఆత్మలందునా	..
వెల్లు చున్నట్లుగా	..
తెలసినా విజ్ఞానకె	..
అమృతానందమ్ము	..
మరియెవ్వరికి లేదు	..
ఇదియదీ అనరాని	..
ఆ మహానందమును	..
ఇదియూ అదేయని	..
విజ్ఞానా దర్శింతు రు	..
తనకు తా స్వయముగా	..
సూరు ండు వెలుగడు	..
చందు డూ, చుక్కలు	..
దీపాలు, అగ్నియు	..
దీపాలు, అగ్నియు	..
ఇం వి వెలుగవూ	..
అది వెలుగదానితో	..
ఇవియన్ని వెలుగును	..
దాని తేజముతోడ	..
ఇది యంత వెలుగును	..

ఎక్కు పెట్టిన యెట్టి
 వ్రజాయుధము వలె
 వ్రజాయుధము వలె
 అతిథయంకరు డతడు
 దీవినెరిగిన వాడు
 అమృతత్వము నొందు
 అతది థయపడి
 అగ్ని జ్వలించును
 అతని థయము తోనె
 సూరు ంధు వెలుగును
 అతని నెరచియే
 వాయువగ్ని యముడు
 ఇంద్రుడూ తమవిదుల
 నిర్వహించుదురయ్య
 బ్రతికి ఉన్నప్పుడే
 బిహ్మమెరిగిన వాడు
 బిందార నుండియు
 వెంటనే బయటపడు
 కానివాడు సృష్టి
 లోకములను బుట్టు

ఉయా లో

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

..

అత రోద్ర హ మును
అద్దంబు రోవలె
పిళ్ళ రోకమునందు
స్వప్నంబు రోవలె
గంధర్వ రోకమున
జలములో నీడవలె
బ్రహ్మ రోకము న
వెలుగు డలవలె
వెలుగు డలవలె
దర్శింప వచ్చు
వివిదేంద్రియ బులా
భిన్న ప -
వాటి యొక్క క
అవ హా - ము
వి - డెను నను
దుఃఖము నొందడు
ఇంద్రియములకు పైన
మానసమున్నదీ
మనసు కన్నాపైన
బుద్ధియున్నదీ చూడు

బుద్ధికన్నా పైన

ఉయా లో

మహదాత్మ యున్నది

..

మహదాత పైననూ

..

ఆవ్యక్తమదె చూడు

..

ఆవ క్తముకు పైన

..

ఇంద్రియా తుడగు

..

సర్వ వా వక్తుడైన

..

పురుషుడు ఉండును

..

అతని దెలిసిన ని

..

అమృతత్వము నొందు

..

మనసుమా నిలిపియు

..

హృదయంబులో నున్న

..

బుద్ధియను భూతితో

..

అతనినీ దెలిసేటి

..

వారలంతరు గూడ

..

అమృతూరినుదురు

..

పంచేంద్రియాలతో

..

మనసు ఆత్మలో నిలువ

..

బుద్ధి పని యని

..

స్థితియె పరమోన్నతము

..

సకలేంద్రియంబులా

ఉయా లో

చక్కనీ నిగ్గిరూమె

..

చక్క నిగ్గిరూమె

..

యోగమని తెలియుము

..

అప్పుడే మానవుడు

..

తనమనసునూ గెలుచు

..

మనసు నిల్పితే యోగము

..

లేకున్న లేదయ

..

అట్టియాత్మను నీవు

..

వాక్కుతో, కన్నులతో

..

వాక్కుతో, కన్నులతో

..

మనసుతో రపు

..

దాని దెలిసిన వారి

..

చెంత - రియుగాక

..

అన విషమునదాని

..

నెరుగుటకు శక మే

..

ఆత్మయుండుట నిజము

..

అది యున్నదనువారి కు

..

దృష్టలు దానినీ

..

దర్శింప జేతురు

..

హృదయములో నున్న

ఉయ్యాలో

నకల వాంఛలు సమయ

..

అప్పుడే యీ నరుడు

..

అమరుడై పోవును

..

ఇక్కడే ఆవ క్తి

..

బ్రహ్మమును జేరును

..

ఈ దేహమందునా

..

హృదయ గ్రంథులు అన్ని

..

బేధింప బడినపుడు

..

మర్తు డమృతుడగును

..

నూటొక్క నాడులు

..

హృదయాని కున్నవి

..

వానిలో నొక్క

..

మాడవై పున కుండు

..

దానితో వైకెగిసి

..

మర్తు డమృతుడగును

..

త గ్గనా నాడులు

..

పరచోట్ల కొనిపోవు

..

బొటవ వేలంతటి

..

పురుషుడెల్లప్పుడు

..

సకల వుల యొక్క	..
హృదయాలలో నుండు	..
వడ్డగింజల నుండి	..
బియ్యమును దీయునట్లు	..
దేహము నుండియు	..
దానివిడదీయవలె	..
ఈదివ జ్ఞానమూ	..
యోగ వీధానమూ	..
యముడు బోధింపగా	..
సాధించి వచితేతుడు	..
దోషాల నుండియు	..
మృతు వూ నుండియు	..
విడివ బి ఛ్చమును	..
వెంటనే చేరెను	..
అంతరాత్మను దెలియు	..
అందరిట్లగుదురు	..

ఓం గాంతి. గాంతి, గాంతి: